

Det, der ligger i forslaget, er bindende folkeafstemninger, som vi virkelig er tilhængere af. De vejledende folkeafstemninger er vi ikke særlig store tilhængere af, vi er nærmest lidt imod dem, fordi de kan være en narresut. Vi har jo set nogle steder, hvor der er afholdt en vejledende folkeafstemning, at hvis man får et bedre tilbud, tager man imod det i stedet for.

Specielt er jeg ikke begejstret for det, jeg vil kalde de napoleonske folkeafstemninger; der er opkaldt efter Napoleon III, som jo holdt folkeafstemninger, når han gerne ville have bekræftet; at han var en stor mand. Så lavede han en folkeafstemning om det, de Gaulle fulgte den samme linje, Mitterrand prøvede det også, og så var det lige ved at gå galt. Det er en fransk tradition, og også danske borgmestre synes indimellem, at de godt kan lave en folkeafstemning, der kan bekræfte deres egen position.

Vi er tilhængere af bindende folkeafstemninger, men selvfølgelig er det et spørgsmål, hvor meget man kan sende til folkeafstemning. Andre steder kan man sende meget mere til folkeafstemning, end vi foreslår. I f.eks. Californien kan der sendes meget mere til folkeafstemning, men så dristige er vi ikke. Man kan også sige, at sporene fra Californien måske skræmmer. Her kan man foreslå skattelettelser og udgiftsstigninger på samme tidspunkt. Vi har derfor bygget på princippet i grundlovens § 42 om, at nogle bestemte ting ikke kan sendes til folkeafstemning, det er sådan set det, vi er inspireret af.

Hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte, og jeg tror nok, det nærmest var positivt ment, at vi bruger ordet region, som om vi har accepteret det. Ja, vi går også selv ind for regioner som erstatning for amterne, men ikke nødvendigvis af samme størrelse. Man kan altid diskutere, hvilket ord man skal anvende – om man skal anvende det latinske regio eller det tyske amt. Vi har ikke noget dansk ord overhovedet. Ordet len kunne måske anvendes, det er jo brugt i dansk tidligere, men det er også af tysk oprindelse, så vi kommer til kort, og vi er under alle omstændigheder nødt til at bruge et ord, som er af udenlandsk oprindelse. Men vi er tilhængere af regioner som begreb for at signalere, at de er større end andre enheder.

Hr. Thulesen Dahl var også inde på spørgsmålet om princippet for folkeafstemninger. Vi går ind for det princip, at hvis der er enten et klart for eller et klart imod et eller andet, skal der være lige adgang. Det kan somme tider være lidt svært, fordi der er mange organisationer,

som ikke entydigt går ind for det ene eller det andet, som vi f.eks. har set ved EU-afstemningerne, men vi lægger stor vægt på, at der skal være et lighedsprincip, og det er også derfor, vi har taget initiativ til – i øvrigt med støtte af Dansk Folkeparti – at få regler for, hvad embedsmænd må bruges til i sådanne sammenhænge.

Det princip lægger vi også megen vægt på internt i SF. I øjeblikket er jeg selv en slags formand for et udvalg, der skal sørge for, at der tages lige store hensyn til dem, der mener det ene, og dem, der mener det andet i forbindelse med arrangementer og lignende ting. Somme tider lykkes det måske ikke helt, men det skyldes altså ikke ond vilje, og det er meget vigtigt, at hvis vi lægger ting ud til vælgernes afgørelse, skal vælgerne have sikkerhed for, at det bliver en ordentlig folkeafstemning, og at der ikke er noget med, at den ene part har vundet på forhånd.

Kl. 18.00

Hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte også muligheden, som står nævnt i forslagets punkt 8, for, at man kan trække folkeafstemningen tilbage. Jeg kan godt se, at det måske kan være lidt svært, men sådan som vi har formuleret det – jeg har jo selv skrevet det – må det, selv om det er besværligt at anvende det i praksis, betyde, at det er alle dem, der har skrevet under, der skal komme igen og skrive under, ellers kan man ikke gøre det, medmindre man med sin underskrift har sagt, at man delegerer en kompetence til nogle bestemte personer; det er det, der ligger i det, at det kunne man så gøre. Det er klart, at der kan være sket noget undervejs, så nogle synes, at det her er meget uheldigt.

Derfor vil jeg råde folk, hvis det her engang bliver gennemført, til, at hvis de vil lave folkeafstemninger, skal de have den der, om man vil, bagdør at kunne gå ud ad og give kompetencen til nogle bestemte personer, så det kan trækkes tilbage, for der kan jo ske et eller andet, og så hænger man ligesom på det og har sat hele kommunen i gang med en folkeafstemning.

Hr. Klaus Hækkerup var inde på det der med ordinære valg, og hvad der lå i det. Det er også korrekt, at der er en problemstilling, som der kan være grund til lige at kigge ekstra på, for hvem er det, der deltager i afstemningen? De, der er fraflyttet, havde jeg ikke tænkt mig skulle deltage, og sådan som det er formuleret her, må det være dem, der stemte sidste gang, og det kan måske diskuteres, om det skal være dem, eller det skal være nogle andre. Man kan i hvert fald argumentere for begge synspunkter, og